

ЦАРСКИЙ НАКАЗАТЕЛЬНЫЙ ЗАКОННИКЪ

Членъ 76.) Когато въ сѣдѣтъ ся докаже, че за рушветъ не сѣ земени и дадени пари или стока, а само е дадено за това писменно или записъ, или писменно и записъ не е земено, та само е станалъ единъ договоръ за да ся земе и даде рушветъ, па тоя договоръ не ся е извършилъ само по нѣкои си прѣпятствія, които подкупувачтъ и рушветчиѣтъ не сѣ могли да отблъснатъ, такыва договори ся броятъ като сѣщо земенъ и даденъ рушветъ, а които сѣ дръзнѣли на това, наказватъ ся както рушветчиѣтъ, подкупувачтъ и посрѣдственникътъ, съ разликѣ само, че въ тоя случай съгласеното количество рушветъ, зима ся за глобѣ единъ пѣтъ отъ подкупувачтъ и толкова още отъ рушветчиѣтъ.

Членъ 77.) Когато нѣкой за да упаци живота си, имота си, честѣтъ си и особено законнитѣ си интереси, наздраво бѣде принуденъ и притесненъ, та даде нѣкому рушветъ, па послѣ обади работѣтъ на началството, тогасъ ся зиматъ назадъ паритѣ, които е далъ, и му ся връщатъ, а оня, който е зель тоя рушветъ, наказва ся сѣщо като рушветчиѣтъ. А когато оня, който е далъ рушветъ съ врѣмя, щомъ ся махне причината на принужденіе то, личныѣтъ му страхъ и заплашваніе, ако е въ Цариградъ, не обяви съ жалбѣ до министерството на вѣтрѣшнитѣ работи, а ако ли е извънъ столицѣтъ, до управителя и до мѣстнитѣ съвѣти, нъ ся угади отъ другѣ нѣкоя странѣ, такъвъ ся наказва като сѣщи подкупувачъ.

Членъ 78.) Когато нѣкой има единъ работѣ, въ която си има правдѣтъ, па чиновникътъ при когото е принуденъ да ся отнесе, за да му я разглѣда и свърши, ако поиска пари, а той доде та обади това нѣщо или докаже, то работѣтъ му откакъ ся види праведно, дава му ся за награда половината отъ поисканитѣ пари, които ся зиматъ отъ чиновникътъ гдѣто гы е поискалъ, и тоя чиновникъ който е искалъ рушветъ, наказва ся като рушветчиѣ.

Членъ 79.) За каквато и да бы было работѣ, когато ся поднесе нѣкому си рушветъ, а той или прѣди да земе тоя рушветъ, или откакъ го земе прѣди да ся усѣти отъ другѣ странѣ,